

HÄNDEL: ACI, GALATEA E POLIFEMO

VIVICA GENAUX
VESPRES D'ARNADÍ

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

(Halle, Alemanya 1685 - Londres 1759)

Aci, Galatea e Polifemo, HWV 72

Serenata a tres, 1708

Música de Georg Friedrich Händel. Llibret de Nicola Giuvo

Personatges: **ACI**, un pastor · **GALATEA**, una ninfa · **POLIFEMO**, un gegant

Duetto

ACI

Sorge il dì e tranquillo
par che brilli ancor il ciel.
Scherza l'aura in braccio a Flora,
e sol pena il cor fedel.

GALATEA

Spunta l'aurora e più sereno
par che brilli ancor il ciel.
Ride il fiore al prato in seno
e sol pena il cor fedel.

Recitativo

ACI

Vanti, o cara, il ruscello
di fremer gorgogliando
rotto fra sterpi e sassi
finché poi mormorando
con l'argentei suoi passi
arrivi a ribaciar del mar l'arene;
che sol da te, mio bene,
quando lontan son io,
misero al par di quello,
provo nel fido sen duolo più rio.

GALATEA

Se di perle un tesoro
vedi, bell'idol mio,

Duet

ACIS

Es fa de dia i, tranquil,
sembla que el cel encara brilli.
L'aire juga al braç de Flora,
i només pateix el cor fidel.

GALATEA

L'alba despunta i, més serè,
sembla que encara brilli el cel.
Riu la flor enmig del prat
i només pateix el cor fidel

Recitativu

ACIS

Mira, estimada, que bonic el rierol
que tremola i clapoteja,
trencat entre branquillons i còdols,
fins que després, murmurant
amb els seus passos d'argent,
arriba a besar la sorra del mar;
que només de tu, amor meu,
quan soc lluny de tu,
miserable com l'altre,
sento al pit lleial un gran dolor.

GALATEA

Si veus un tresor de perles,
amor meu,

sparso di Flora ad arricchire il manto,
tu rugiada lo credi, ed è mio pianto.

Aria

Sforzano a piangere con più dolor,
l'astri che arrisero al tuo martir;
ed in petto frangere mi sento il cor,
perchè più misero dovrai languir.

Recitativo

ACI

E qual nuova sventura
con violenza ria
li sforza a lagrimar?

GALATEA

Anima mia, di Polifemo irato
mi costringe a penar l'empio furore;
armato di rigore
serba meco sdegnato
d'atro velen l'immonde labbra infette;
meditando vendette
vibra da lumi suoi lampi di foco,
tuona la voce orrenda,
e tende in ogni loco,
con empietà tremenda
insidie a fulmina la mia costanza.

ACI

Ahi questo è duol, che ogn'altro duolo avanza.

Aria

Che non può la gelosia
quando un core
arde d'amore,
e per gioco amar non sa?
Lo può dir l'anima mia,
che un momento di contento
non sa quando aver potrà.

Recitativo

GALATEA

Ma qual l'orrido suono
mi ferisce l'udito?

ACI

Spaventevol muggito
mi circonda di orrore,
anzi parmi che intorno
faccia tremar del monte
tutte le spaziose atre caverne.

GALATEA

Ahi! che da l'ombre eterne
quasi uscisse alla luce

escampat per embellir el mantell de Flora,
potser creus que és rosada, però és el meu plor.

Ària

Em fan plorar amb més dolor
els astres que s'alegren del teu martiri;
i al pit sento el cor que se'm trenca
perquè amb més patiment llanguiràs.

Recitativu

ACIS

I quina nova desventura
amb tanta violència
et fa plorar?

GALATEA

Ànima meva, Polifem malvat
m'obliga a patir el seu despietat furor,
armat de duresa
guarda per a mi aïrat
el verí dels seus llavis infectes;
meditant venjances
dels seus ulls surten raigs de foc;
la seva veu horrorosa trona,
i s'estén arreu,
amb una gran insídia
que fulmina la meva perseverança.

ACIS

Ai, aquest és un dolor que tots els altres supera.

Ària

Què no fa la gelosia
quan un cor
es consumeix d'amor
i només sap estimar de veres?
Ho pot dir la meva ànima,
que un moment de felicitat
no sap quan viurà.

Recitativu

GALATEA

Però quin so horrible
em fereix l'oïda?

ACIS

Un bram espaordidor
m'omple d'horror
i em sembla que al meu voltant
fa tremolar totes les coves llòbregues
i espaioses de la muntanya.

GALATEA

Ai, que les ombres eterne
gairebé maten la llum:

sarà l'empio gigante.
Già il mostruoso amante
punto da gelosia, dell'antro oscuro
fa che il cardine strida,
e mentre l'accesso sgrida
il mio cor mal sicuro
a l'incontro crudel di sue pupille
par che senta latrar voraci Scille.

ACI

Già viene.

GALATEA

Oh Dio, t'invola
al suo barbaro sdegno, e ti consola.

Aria

POLIFEMO

Sibilar l'angui d'Aletto
e latrar voraci Scille,
parmi udir d'intorno a me.
Rio velen mi serpe in petto
perchè a rai di due pupille
arde il cor senza mercé.

Recitativo

GALATEA

Deh lascia, oh Polifemo,
di languir sospirando
miserabil trofeo del cieco dio.

POLIFEMO

Se schernito son io,
mentre di sdegno fremo
de la viperea sferza
prive render saprò le
furie ultrici; ed a render
infelici
l'ore di vita al mio crudel rivale
luttuosa e ferale
la scuoterò d'intorno,
e forse in questo giorno
chiamerò a vendicarmi
arpie, sfingi, chimere e gerioni,
e spargerà sdegnato il cielo
ancor fulmini, lampi e tuoni.

Aria

GALATEA

Benché tuoni e l'etra avvampi
pur di folgori e di lampi
non paventa il sacro alloro.
Come quello anch'io pur sono
che non cedo e m'abbandono
a timor di rio martoro.

deu ser el malvat gegant.
L'amant monstruós
empès per la gelosia, de la cova fosca
fa grinyolar la porta;
i mentre l'aïrat crida,
el meu cor insegur
en veure-li les pupil·les cruels
li sembla que udolin Escil·les voraces.

ACIS

Ja ve.

GALATEA

Déu meu, resguarda't
de la seva fúria terrible, i cerca recer.

Ària

POLIFEM

Xiulen les serps d'Allecte
i udolen voraces les Escil·les;
em sembla sentir-les.
Un verí espantós em recorre el pit
perquè en els raigs de dues pupil·les
crema el cor sense consol.

Recitativu

GALATEA

Oh, Polifem! Deixa
de llanguir sospirant,
miserable trofeu del déu cec.

POLIFEM

Si soc burlat,
mentre tremolo de menyspreu
privades del fuet viperí
sabrè convocar les
mortíferes fúries;
i faré desgraciades
les hores de vida del meu cruel rival,
luctuós i funest
el faré fora d'aquí,
i potser en aquest dia
cridaré que em vengin
harpies, esfinxs, quimeres i gerions,
i el cel, aïrat, escamparà
llampecs, llamps i trons.

Ària

GALATEA

Encara que troni i l'aire cremi
amb fulgors i llampecs
no s'espanta el llorer sagrat.
Com aquell, també m'estic
sense cedir ni m'abandono
al temor del martiri terrible.

Recitativo

POLIFEMO

Cadrai depressa e vinta
al mio temuto piede,
anzi quella mercede
che mi nieghi, superba,
crudel, con pena acerba,
piangendo e sospirando,
pentita chiederai...

GALATEA

... Ma dimmi il come?

Aria

POLIFEMO

Non sempre, no, crudele,
mi parlerai così.
Tiranna, un cor fedele
si prende a scherzo, a gioco,
pentita a poco a poco,
spero vederti un dì.

Recitativo

GALATEA

Folle quanto mi rido
di tua vana speranza.

POLIFEMO

Con orrida sembianza
dunque voi che ruotando irato il ciglio
renda maggior la tema
del tuo grave periglio?
Inerme, e tu non sei?
E non son io che posso usar la forza
e non trattar preghiere?
Oh chi mai da le fiere furie
del cor geloso
difender ti potrà?

ACI

Io che non posso,
io che stimo assai poco
per l'amato mio bene
tutto il sangue versar da le mie vene.

Aria

Dell'aquila l'artigli
se non paventa un angue
de miseri suoi figli
può il nido insanguinar.
Ma se ritorna poi
prova gli sdegni suoi
e della prole il sangue
attende a vendicar.

Recitativu

POLIFEM

Cauràs enfonsada i vençuda
sota el meu peu temut,
així la compassió
que em negues, orgullosa,
cruel, amb pena punyent,
plorant i sospirant,
penedida demanaràs...

GALATEA

...Però, digues, com?

Ària

POLIFEM

No sempre, no, cruel,
em parlaràs així.
Tirana, un cor fidel
te'l prens de broma, hi jugues,
però a poc a poc un dia
espero veure't penedida.

Recitativu

GALATEA

Bestieses, me'n ric
de les teves vanes esperances.

POLIFEM

Així vols que, amb aspecte espantós
i els ulls encesos d'ira
incrementi el temor
pel teu greu perill?
Desarmada tu no estàs?
I no soc jo qui pot fer servir la força
en lloc d'intentar pregar?
Oh, qui de les ferotges
fúries del cor gelós
et podrà protegir?

ACIS

Jo, no la puc salvar,
però la vida tant me fa
i per la meva estimada
vessaré tota la sang de les venes.

Ària

Si les urpes de l'àliga
no espanten la serp,
pobres els seus fills,
el niu pot quedar ensangonat.
Però si després torna,
veu el mal que li han fet
i la sang de la prole
espera venjar.

Recitativo

POLIFEMO

Meglio spiega i tuoi sensi.

ACI

In van, in van pretendi
vincer la sua costanza,
che generosa e franca
fa languida mancar la tua speranza,
che se mai lassa e stanca
per me fia che vacilli un sol momento
io sol che non pavento
come aquila invito
difenderò quel core, quel fido cor ch'è mio
dà l'asperio del lascivo amore.

Aria

POLIFEMO

Precipitoso
nel mar che fremente
più corre il fiume
che stretto fu.
Ho per costume
privo di speme
anch'io sdegnoso r
ender mi più.

Recitativo

GALATEA

Si, t'intendo inumano,
pensi macchiar, crudele,
de l'innocenza mia l'alto candore,
a tue meste querele,
quanto più divien sordo il fido core.
Ma tal pensiero invano
sveglia nella tua mente
mal fondate speranze
che d'altro amore accesa,
più coraggiosa e forte,
prima d'amarti incontrerò la morte.

Aria

S'agita in mezzo all'onde,
lontan dalle sponde,
nel tempestoso mar la navicella.
Scherzo di vento infido
corre da lido in lido
ne la fa naufragar forza di stella.

Recitativo

POLIFEMO

So che le cinosure
che ti chiamano in porto
dè lumi del tuo ben son le due stelle,

Recitatiu

POLIFEM

Explica't millor.

ACIS

Debades, debades pretens
vèncer la seva perseverança,
que generosa i franca
fa que llangueixi la teva esperança;
i si mai, exhausta i cansada,
per a mi vacilla un sol moment,
jo que no temo,
com l'àliga invicta,
defensaré aquell cor, aquell cor fidel que és meu,
de la maldat de l'amor lasciu.

Ària

POLIFEM

Precipitadament
en el mar remogut
corre més el riu
que va ser estret.
Tinc el costum,
sense esperança,
també desdenyós
ser més i més.

Recitatiu

GALATEA

Sí, ja t'entenc, inhumà:
penses tacar, cruel,
la candidesa de la meva innocència,
amb les teves afligides querelles,
com més sord el cor fidel esdevé.
Però aquest pensament debades
desperta a la teva ment
infundades esperances,
que encesa d'un altre amor,
més valenta i forta,
abans d'estimar-te trobaré la mort.

Ària

S'agita enmig de les ones,
lluny de la riba,
al mar tempestuós la barqueta.
Joguina del vent traïdor
corre de riba a riba
i ni els estels la fan naufragar.

Recitatiu

POLIFEM

Sé que les Cinosures
que et guien cap al port
són els centelleigs dels ulls de l'estimat,

ma non so qual confortoin mezzo
alle procelle,
sperar potrai del tuo gradito amante,
quando destar le sa fiero gigante.

ACI

Senti, quando adempire
brami le tue vendette
fa che del ciel saette
vibri contro di me Giove tonante;
fa che lacero esangue
cada il mio sen costante;
esca di augel rapace
rendi pur se ti piace
le viscere infelici;
e biancheggiar disciolte
per quest'erme pendici
fa che miri il pastor l'ossa insepoltte;
prendi di me la palma,
ma non turbar de l'idol mio la calma.

A 3

POLIFEMO

Proverà lo sdegno mio
chi da me non chiede amor.

GALATEA

Perchè fiero? perchè, oh Dio,
contro me tanto rigor?

ACI

Idol mio, deh! non temer!

POLIFEMO

Se disprezzi un cor fedele
gioir voglio al tuo martir.

GALATEA

Empio, barbaro, crudele!
ti saprò sempre schernir.

ACI

Soffri e spera di goder.

Recitativo

POLIFEMO

Ingrata, se mi nieghi,
ciò che sperar potrei come tuo dono,
io che schernito sono
ottenere lo saprò come rapina.

GALATEA

Poiché il ciel già destina,
che ti lasci, oh mio bene,
corro in braccio a Nereo.

però no sé quin consol
enmig de la tempesta
podràs esperar del teu estimat
quan sap com pot actuar el ferotge gegant.

ACIS

Escolta, quan a crits
mantens les teves venjances
això fa que del cel unes fletxes
llenci contra mi Júpiter tronant;
deixes que em fereixin, exsangüe,
el meu pit fidel;
que siguin menjar d'au rapinyaire,
si això t'agrada,
les vísceres infelices;
i blanquegin dissoltes
aquests erms pendents
que fan que miri el pastor els ossos insepults;
agafa'm la palma de vencedor,
però no destorbis la calma del meu amor.

A 3

POLIFEM

Provarà la meva fúria
la que no em demana el meu amor.

GALATEA

Per què aquesta crueltat?
Per què, Déu meu, tanta maldat contra mi?

ACIS

Amor meu, no temis res!

POLIFEM

Si menysprees un cor fidel
vull gaudir del teu martiri.

GALATEA

Malànima, bàrbar, cruel!
Sempre t'escarniré.

ACIS

Pateix i en vol gaudir.

Recitativu

POLIFEM

Ingrata, si em negues
el que podria esperar com un regal,
com que em sento burlat
ho sabré obtenir a la força.

GALATEA

Com que el cel ja em destina
a deixar-te, amor meu,
corro als braços de Nereo.

POLIFEMO

Dolci catene
ti faran queste braccia.

ACI

Empio, t'arresta!

GALATEA

Tormentosa, e funesta
pria m'accolga la Parca.

POLIFEMO

Ecco al mio sen ti stringo.

GALATEA

Ah! genitore!
col tuo duro tridente corri
e svena il tiranno, il traditore.

ACI

Non ti smarrir mia vita.

GALATEA

In libertà gradita
ecco al fin che già sono.

POLIFEMO

Ah! crudo fato,
tu pur fuggi, oh crudell!

ACI

Respiro!

GALATEA

Addio;
precipita nell'onde, idolo mio!

Aria**POLIFEMO**

Fra l'ombre e gl'orrori
farfalla confusa
già spenta la face
non sa mai goder.
Così fra timori
quest'alma delusa
non trova mai pace
ne spera piacer.

Recitativo

Ma che? non andrà inulta
la schernita mia fiamma; io vilipeso,
io d'empio sdegno acceso
saprò ben vendicarmi,
e del rivale in petto
svenar saprò di Galatea l'affetto.

POLIFEM

Dolces cadenes
seran aquests braços.

ACIS

Desgraciat, atura't!

GALATEA

Que tempestuosa i funesta
m'aculli la Parca.

POLIFEM

Mira com t'ofego al meu pit.

GALATEA

Ah! Pare meu!
Vine corrents amb teu dur trident
i dessagna el tirà, el traïdor.

ACIS

No defalleixis, vida meva.

GALATEA

En una feliç llibertat
per fi ja soc.

POLIFEM

Ah! Fat cruel,
fuges, oh miserable!

ACIS

Respiro!

GALATEA

Adeu;
em precipito a les onades, amor meu!

Ària**POLIFEM**

Entre les ombres i els horrors,
papallona confusa,
gairebé esvanida
ja no sap gaudir.
Amb els temors
aquesta ànima decebuda
no troba mai pau
ni espera plaer.

Recitativu

I doncs? Quedarà sense venjança
la meva flama burlada; jo vilipendiat,
jo encès pel terrible menyspreu
sabrè venjar-me'n,
i sabré esborrar del pit de Galatea
l'afecte pel meu rival.

ACI

Pur che l'amato bene
sol per me non soggiaccia a rio tormento,
squarciami ancor il sen
ch'io son contento.
Ma già pare l'ingrato,
e solo e disperato
io qui rimango. Ah stelle!
meco troppo rubelle,
se il mio cor tanto adora,
fate che un'altra volta
miri l'idol mio e poi ch'io morirò.

Aria

Qui l'augel da pianta in pianta,
lieto vola, dolce canta
cor che langue a lusingar.
Ma si fa cagion di duolo
sol per me che afflitto e solo,
pace, oh Dio! non so trovar.

Recitativo**GALATEA**

Giunsi al fin mio tesoro ne le cupe e profonde
procellose voragine del mare,
pensai, caro mio bene,
render per non penare,
e l'orche, e le balene
vendicatrici del mio grave affanno,
ma vuol destin tiranno,
che non sperì pietà del mio languire.

ACI

Ahi! che rende più atroce
la tua barbara pena il mio martire.

Aria**GALATEA**

Se m'ami, oh caro,
se mi sei fido,
lasciami sola a sospirar.
Nel duolo amaro
così consola
chi fa Cupido per te penar.

Recitativo**POLIFEMO**

Qui su l'alto del monte
attenderò l'empio rivale al varco.

ACI

Cara, poiché dal arco
disciolse Amore alla saetta il volo,
poiché ferito io solo
son degl'affetti tuoi l'unico erede;

ACIS

Perquè la meva estimada
no cedeixi al mal turment només per mi,
obre'm el pit, que n'estic feliç.
Però ara l'ingrat ha marxat,
i sol i desemparat
em quedo aquí. Ah, estrelles!
Heu estat massa rebels contra mi,
si el meu cor estima tant,
feu que una vegada més
pugui veure l'estimada,
i després moriré.

Ària

Aquí l'ocell, de planta en planta,
feliç vola, dolçament canta
al cor que llangueix.
Però és la causa de la pena
per a mi que, afligit i sol,
pau, Déu meu!, no sé trobar.

Recitativu**GALATEA**

Soc aquí per fi, tresor meu, als foscós, pregons
i tempestuosos remolins del mar,
penso, vida meva,
retre'm per no patir,
i les orques, i les balenes
són vindicadores de les meves grans penes,
però vol el destí tirà
que no esperi pietat del meu defalliment.

ACIS

Ai! La teva gran pena
fa més atroç el meu martiri.

Ària**GALATEA**

Si m'estimes, oh amor,
si m'ets fidel,
deixa'm sola sospirant.
En el dolor amarg
així es consola qui
Cupido per tu fa patir.

Recitativu**POLIFEMO**

Aquí, al capdamunt de la muntanya
esperaré per venjar-me del despietat rival.

ACIS

Estimada, com que de l'arc
Amor va llançar la fletxa al vol,
com que em va ferir a mi,
soc l'únic hereu dels teus afectes.

come, oh Dio! come mai
con esempio di fede,
vagheggiando i tuoi rai,
lieto posso gioire,
quando solo per me dei tu languire?

POLIFEMO

Stelle! Numi! che ascolto?

GALATEA

Dove più spesso e folto
il numero sarà de miei tormenti,
mi sembrerà pur poco passar mio ben per te.

ACI

Si molli accenti di costanza,
e d'amor pegni veraci
lascia bocca gradita
che riscuotano omai premio di baci.

POLIFEMO

Ah! prima il fil reciderò di vita.

A 3

ACI

Dolce amico amplesso
al mio seno,
tu dai vita e fai goder.
Tuo mi rendo idol mio fedel ti sono.
Teco voglio e vita e morte
spera, oh bella, spera e non temer.

GALATEA

Caro amico amplesso
al core oppresso
tu dai vita e fai goder.
A te mi dono.
Son per te costante e forte,
spera, oh caro, spera e non temer.

POLIFEMO

In seno de l'infida
e chi un fulmine m'offre
acciò l'uccida.
Ne a far le mie vendette
tuon Giove immortal ne del profondo,
si sconvolge l'abisso
ne da cardini suoi si scuote il mondo.
Ne di Cocito l'onda
velenose e funesta
toglie a l'empio il respiro;
dal gorgone insassito
e ancor non resta?

Recitativo

POLIFEMO

Oh poiché sordi sono

Oh, Déu! Com podré,
essent-te fidel,
enyorant el teu esclat,
gaudir amb felicitat
quan només per mi has de defallir?

POLIFEM

Estels! Déus! Què sento?

GALATEA

On més dens i espès
serà el nombre dels meus turments,
em semblarà ben poc morir per tu, amor meu.

ACIS

Amb paraules tan suaus de perseverança,
i veritables promeses d'amor,
deixa que la teva boca ben grata
obtingui el premi dels petons.

POLIFEM

Ah! Abans tallaré el fil de la seva vida.

A 3

ACIS

Dolça vida abraçada
al meu pit,
em dones vida i em fas gaudir.
Em rendeixo a tu, ídol meu, i et soc fidel.
Amb tu vull la vida i la mort;
espera, amor meu, espera i no temis res.

GALATEA

Dolça vida abraçada
al meu cor oprimit,
em dones vida i em fas gaudir.
Em dono a tu.
Per tu soc perseverant i forta,
espera, amor meu, espera i no temis res.

POLIFEM

En el si d'aquella ingrata,
qui m'ofereix
un raig per matar-la?
Ni per a les meves revenges
trona Júpiter immortal des de l'abisme?
No es trasbalsa l'abisme
ni tremola el món en els seus fonaments?
Ni tan sols les onades del Cocit,
verinoses i funestes,
lleven la vida al miserable?
Davant la Gorgona,
encara viu?

Recitativu

POLIFEM

Oh, com que els déus

del cielo e dell'abisso
i paventati numi,
poiché non mi consumi,
precipiti e ruini
sopra il capo del reo sasso si grave.
Del tenero e soave amplesso
che il mio cor colmò di sdegno
sia pegno così rio premio condegno.
già va da balza in balza,
già la gravezza aggiunge l'ali al corso
già, già l'atterra.

ACI

Oh Dio, mio ben, soccorso!

Aria

Verso già l'anima col sangue,
lento palpita il mio cor.
Già la vita manca e langue
per trofeo d'empio rigor.

Recitativo

GALATEA

Misera, e dove sono?
In successo si rio
la ragion m'abbandona,
non ha lume la mente;
e quel sangue innocente
sangue del idol mio,
mentre beve la terra,
torpida e semiviva io spargo intanto
caldi rivi di pianto.
Soffocano i sospiri
la tremante mia voce
e in tormento si atroce
con fievoli respiri manca la lena,
e l'anima quasi giunta
su i labbri afflitta esclama:
così misero more
cuor che fedel non sa cangiar mai brama.

Aria

POLIFEMO

Impara, ingrata, impara,
che fa l'esser tiranna
con chi ti chiede amor.
Il tuo rigor condanna
e in pena così amara
lagnati del tuo cor.

Recitativo

GALATEA

Ah, tiranno, inumano!
da quel sangue adorato,
apprendi almen rossore

del cel i de l'abisme,
espantats i sords,
no em satisfan,
pedres i roques
llançaré sobre el malvat.
De la tendra i suau abraçada
que el meu cor va omplir de desdeny
sigui penyora la seva condemna.
Ja va d'espadat en espadat,
la pesadesa afegeix ales al seu trajecte,
ja cau.

ACIS

Déu meu, amor meu, auxili!

Ària

Vesso ja l'ànima amb la sang,
Lent batega el meu cor.
La vida em manca i defalleix
com un trofeu per a la crueltat.

Recitativu

GALATEA

Miserable, on soc?
Amb un desenllaç tan horrible
la raó m'abandona,
el cap no pot pensar;
i aquella sang innocent,
la sang del meu amor,
xopa la terra,
mentre ensopida i mig morta vesso
rius càlids de llàgrimes.
Sufoco els sospirs
i la veu em tremola
i en un turment tan atroç
amb febles respirs em manca l'alè,
i l'anima gairebé apagada
exclama afligida a través dels llavis:
així, desgraciat, mor el cor fidel que
no pot canviar el que vol.

Ària

POLIFEM

Aprèn, ingrata, aprèn,
què provoca ser tirana
amb qui et demana l'amor.
La teva maldat et condemna
i amb una pena tan amarga
es plany el teu cor.

Recitativu

GALATEA

Ah, tirà inhumà!
D'aquella sang adorada
aprèn almenys una mica de vergonya

del cieco tuo rigore,
ch'io con barbare tempore,
dal mio bene invendetta,
ti abborrirò, ti fuggirò per sempre.
e tu mio genitore,
quell'infelice salma,
trofeo di cruda morte
deh fa che si converta in fresco rio;
che quando al mar che freme
con tenero d'amor dolce desio,
fia che giunga in tributo
poiché per mio dolore
sopra le nude arene estinto giacque
lo goderò, lo stringerò fra l'acque.

POLIFEMO

Ne fia che a tuoi pensieri
passi a regnar la pace.

GALATEA

In van lo spero!

Aria

Del mar fra l'onde
per non mirarti,
fiero tiranno,
mi spinge il duol.
Ma in queste sponde
torno all'affanno
nel vagheggiarti
spento mio sol.

Recitativo

POLIFEMO

Ferma! ma già nel mare
con l'algose sue braccia
Netttun m'accoglie, e nel suo sen l'allaccia.
Stupido! ma che veggio?
Aci disciolte in fiume
siegue l'amato bene, e mormorando
così si va lagnando:
Vissi fedel, mia vita,
e morto ancor t'adoro;
e dei miei chiari argenti
col mormorio sonoro
non lascio di spiegare i miei tormenti.
Or, dolce mio tesoro,
con labbro inargentato,
forse più fortunato,
ti bacierò del tuo Nereo fra l'onde;
e l'arenose sponde
che imporporai col sangue,
mentre d'empio destin solo mi lagno,
cò miei puri cristalli e lavo e bagno.
Ed io che tanto ascolto,
cieli! come non moro?
Ah, la costanza

per la teva cega severitat,
perquè jo, amb duresa furiosa,
t'odiaré per venjar el meu estimat,
t'avorriré, et fugiré per sempre.
I tu, pare meu,
agafa aquest cadàver infeliç,
trofeu d'una mort cruel,
fes que esdevingui un rierol fresc,
que quan al mar agitat,
amb amor tendre i dolç desig,
arribi com a homenatge
perquè pel meu dolor
sobre la sorra nua jeu exàtime,
en gaudiré i l'abraçaré entre les aigües.

POLIFEM

Que la pau mai no regni
en els teus pensaments.

GALATEA

Debades ho esperes!

Ària

A les ones del mar
per no mirar-te,
tirà cruel,
m'empeny el dolor.
Però en aquestes ribes
torno a l'ànsia
de contemplar-te,
apagat sol meu.

Recitativu

POLIFEM

Quieta! Ja a la mar,
amb les algues als braços,
Neptú l'acull, i l'acotxa al seu pit.
Estúpid! Però què veig?
Acis convertit en riu
segueix la seva estimada, i murmurant
es va planyent així:
«Vaig viure fidel, vida meva,
i mort encara t'adoro;
i del meu clar corrent platejat
amb el seu murmuri sonor
no deixo mai d'explicar els meus turments.
Oh, dolç tresor meu,
de llavis d'argent,
potser amb més fortuna
et besaré entre les ones de Nereu;
i les ribes sorrenques
que vaig envermellir amb la sang,
mentre em planyo del meu malvat destí,
et rento i banyo amb els meus cristalls purs.»
I jo, que ho escolto tot,
Déu dels cels! Per què no em moro?
Ah, la perseverança

di chi ben ama un giorno,
non sa, ne può mai variar sembianza.

TUTTI

Chi ben ama ha per oggetti
fido amor, pura costanza.
Che se mancano i dilette,
wpoi non manca la speranza.

del qui un dia estima de debò
no sap ni mai pot canviar l'aparença.

TOTS

Qui estima de debò té per objecte
l'amor fidel, la perseverança pura.
Que si manquen els afectes,
no hi manca mai l'esperança.